

Sygn. akt IV U 340/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015r. w S.

odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 lutego 2015 r. Nr (...) - (...) i z dnia
29 maja 2015r. Nr (...)

w sprawie H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do odsetek i o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 16 lutego 2015 r. i przyznaje H. D. prawo do odsetek od dnia 10 czerwca 2013r. do 25 stycznia 2015r. z tytułu opóźnienia w przyznaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy;

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 29 maja 2015r. i przyznaje H. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2015r. do 31 marca 2017r.

Sygn. akt IV U 340/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 118 ust. 1 i 1a, 2 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) oraz art. 85 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił H. D. prawa do odsetek z tytułu wyrównania renty przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 8.07.2014 r. za okres od 01.04.2013 r. do dnia wykonania płatności należności głównej.

Odwołanie od tej decyzji złożył H. D., który wnosił o przyznanie mu prawa do odsetek od przyznanych świadczeń rentowych za okres od 1.04.2013 r. do dnia wykonania przez ZUS płatności należności głównej z tytułu renty, tj. do dnia 26.01.2015 r. Zdaniem ubezpieczonego, organ rentowy odpowiada za opóźnienie w ustaleniu prawa do renty. W

sprawie o prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nie pojawiły się bowiem żadne nowe okoliczności, które uprzednio nie byłyby znane organowi rentowemu (odwołanie k. 1-2 akt sprawy IV U 340/15).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany ZUS wnosił o jego oddalenie, argumentując, iż pozwany wykonał wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie (sygn. akt III AUa 804/14) i poprzedzający go wyrok Sąd Okręgowy z dnia 8.07.2014 r., przyznając decyzją z dnia 20.01.2015 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Zdaniem organu rentowego, wypłata wskazanego świadczenia nastąpiła w terminie, zaś Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie omawianego świadczenia. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie wpłynął bowiem do ZUS w dniu 15.12.2014 r., zaś decyzja wykonująca wyrok została wydana w dniu 20.01.2015 r. (odpowiedź na odwołanie k. 4-5 akt sprawy IV U 340/15).

Decyzją z dnia 29.05.2015 r. (...) Oddział w S. działając na podstawie art. 57 cyt. wyżej ustawy odmówił H. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 26.05.2015 r. nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł H. D.. Wskazał, iż w przeszłości był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, obecnie zaś stan jego zdrowia nie poprawił się (odwołanie k. 1-2 akt sprawy IV U 765/15)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3-4 akt sprawy IV U 765/15).

W dniu 12 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zarządził połącznie spraw IV U 340/15 oraz IV U 765/15 celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (protokół k. 16 akt sprawy IV U 340/15).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony H. D. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.08.2001r. (decyzja z 23.10.2001 r. k.17 akt rentowych). Kolejną decyzją organ rentowy ustalił ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.03.2013 r. (decyzja z 15.03.2010 r. o ponownym ustaleniu prawa do renty k.245 akt rentowych). W dniu 13.03.2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.342 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 10.04.2013r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30.04.2014r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika k.344 akt rentowych). Na skutek zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika wniesionego przez p.o. Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S. ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26.04.2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (zarzut wadliwości do orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.344v i 345 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 26.04.2013r. k.348 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9.05.2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k.349 akt rentowych). W postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z dwóch opinii biegłych lekarzy: ortopedy i neurologa oraz z opinii uzupełniającej. Biegli stwierdzili u wnioskodawcy częściową okresową niezdolność do pracy, która trwa od 1.04.2013 r. do 31.03.2015 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 08.07.2014 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty na dalszy okres, od 01.04.2013 r. do 31.03.2015 r. Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy. Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 19.11.2014 r. oddalił powyższą apelację (akta sprawy IV U 701/13). Decyzją z dnia 31.12.2014 r., wykonując zapadły uprzednio wyrok, organ rentowy ponownie ustalił H. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja k. 397 a. r.). (...) Oddział w S. decyzją z dnia 20.01.2015 r. przeliczył ubezpieczonemu kwotę prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy za okres od 1.04.2013 r. do 31.01.2015 r. (k. 419 a. r.). Wyrównanie świadczenia zostało wypłacone w dniu 26.01.2015 r. (k. 15 akt sprawy IV U 340/15). W dniu 27.01.2015 r. H. D. złożył wniosek do ZUS o wypłatę odsetek od świadczenia rentowego za okres od 1.04.2013 r. do dnia zapłaty (k. 421 a. r.). Zaskarżoną decyzją z dnia 16.02.2015 r. pozwany ZUS odmówił przyznania prawa do

wypłacenia odsetek (k. 422 a. r.). W uzasadnieniu tej decyzji stwierdził m.in., iż w wyroku z dnia 08.05.2014 r. Sąd Okręgowy nie orzekł o odsetkach.

W dniu 18.03.2015 r. H. D. złożył do organu rentowego wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 426 a. r.). Wobec powyższego został skierowany na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 6.05.2015 r. stwierdził, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 31.05.2017 r. (orzeczenie k. 429 a. r.). Na skutek złożonego zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia, ubezpieczony został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która w dniu 26.05.2015 r. stwierdziła, iż nie jest on niezdolny do pracy (orzeczenie k. 432 a. r.). Powyższe stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 29.05.2015 r., w której odmówiono H. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 433 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii oraz neurologii (opinia k. 9 akt IV U 765/15). Biegli rozpoznali u H. D. skoliozę prawostronną odcinka piersiowego kręgosłupa, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego na podłożu skoliozy i wtórnych zmian zwyrodnieniowo-przeciążeniowych, nawracający zespół bólowy lewego barku w przebiegu zmian przeciążeniowych, okołoporodowe uszkodzenie splotu ramiennego prawego z niedorozwojem i głębokim niedowładem prawej kończyny górnej z jej funkcjonalną bezużytecznością. Powyższe powoduje, iż w ocenie biegłych ubezpieczony jest niezdolny do pracy w okresie od 1.04.2015 r. do 31.03.2017 r. W uzasadnieniu decyzji biegli wskazali m. in., iż stan zdrowia H. D. od czasu badania lekarskiego będącego podstawą do wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 701/13 nie poprawił się. Ubezpieczonemu jest przeciwwskazana praca w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa, prace wymagające sprawności obu kończyn górnych i prace długotrwałe monotypowe w zakresie sprawnej lewej kończyny górnej.

H. D., ur. (...), z wykształcenia jest teologiem oraz technikiem informatykiem. Obecnie pracuje jako doradca serwisowy, specjalista ds. marketingu w salonie samochodowym (bezsporne).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż sporządzone na gruncie niniejszej sprawy postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podstawę powyższego stanowiła sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania opinia biegłych. Została ona sporządzona przez lekarzy-specjalistów z zakresu schorzeń, które dotyczą ubezpieczonego. Jej wydanie zostało poprzedzone zapoznaniem się zebraną dokumentacją medyczną oraz przedmiotowym badaniem H. D.. Wnioski sformułowane przez biegłych są logiczne i zostały w sposób należyty uzasadnione. Dlatego też Sąd uznał, iż opinia jest obiektywnym i miarodajnym dowodem stanu zdrowia ubezpieczonego. Sąd oddalił również wniosek organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych tych samych specjalności z uwagi na jego niezasadność. Biegli w sporządzonej opinii w sposób wystarczający wyjaśnili sporną okoliczność niezdolności do pracy H. D..

Tym samym stwierdzić należy, że ubezpieczony spełnił wszystkie, wyrażone w art. 57 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, warunki uprawniające do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w dalszym okresie, tj. do dnia 31.03.2017 r.

Odnośnie rozstrzygnięcia o odsetkach od świadczenia rentowego ubezpieczonego, Sąd stwierdził co następuje. Brak rozstrzygnięcia w wyroku sądowym z dnia 8.07.2014 r. o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia nie jest przeszkodą do ustalenia takiej odpowiedzialności w odrębnym postępowaniu. Taki pogląd wyraził SN w uchwale z dnia 24.03.2011 r. I UZP 2/11. Nie ma więc przeszkody, aby w przedmiotowym postępowaniu taką odpowiedzialność ustalić. Sąd Okręgowy analizując ustalenia dokonane w sprawie IV U 701/13 uznał, iż podstawą rozstrzygnięcia była opinia biegłych ortopedy i neurologa, którzy na podstawie dotychczasowych dokumentów medycznych stwierdzili u wnioskodawcy dalszą częściową niezdolność do pracy. Nie pojawiły się w tamtym postępowaniu nowe dokumenty. Nie było zatem przeszkody, aby w oparciu o zgromadzone wówczas dokumenty Komisja Lekarska ZUS dokonała prawidłowych ustaleń stanu zdrowia ubezpieczonego, tj.

stwierdziła istnienie w dalszym ciągu częściowej niezdolności do pracy. Wadliwa ocena stanu zdrowia skutkowałą wydaniem decyzji odmawiającej prawa do renty dla ubezpieczonego. Za ten stan rzeczy ponosi odpowiedzialność organ rentowy w myśl art. 118 ust. 1a ustawy o FUS.

Sąd Okręgowy w związku z tym ustaleniem uznał, że roszczenie o odsetki od świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy znajduje usprawiedliwione podstawy w art. 118 ust. 1 ustawy o FUS i art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W tej sytuacji Sąd przyjął, że H. D. uprawniony jest do odsetek od 31 dnia od wydania zaskarżonej decyzji z dnia 9.05.2013 r., tj. od 10.06.2013 r. do dnia poprzedzającego wypłatę wyrównania, tj. do 25.01.2015 r.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji.